

Arrest

nr. 319 305 van 26 december 2024
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. QUESTIAUX
Piersstraat 39
1080 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de vordering tot voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn op 23 december 2024 heeft ingediend om de behandeling van de onderstaande vordering tot schorsing te vorderen.

Gezien het verzoekschrift dat X, op 15 juli 2024 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 3 januari 2024 houdende de betekening verlenging van de overdrachtstermijn van de Dublintransfer.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de artikelen 39/82 en 39/85 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Gelet op titel II, hoofdstuk II en III van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 december 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat M. QUESTIAUX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“Overwegende dat de persoon die verklaart te heten M. G. T. geboren te [...], op [...] en van nationaliteit te zijn : Eritrea het voorwerp is van de beslissing van verlenging van de overdrachtstermijn in het kader van de Dublinprocedure dd. 03.01.2024

Overwegende dat op 24.11.2023 een akkoord werd bekomen van lidstaat Zweden op grond van artikel 18(1)d van de Verordening (EU) Nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 (Dublin Verordening).

Overwegende dat artikel 29.1 van de Dublinverordening voorziet dat de betrokkene uiterlijk binnen de zes maanden vanaf de aanvaarding van het verzoek door de andere lidstaat dient overgedragen te worden.

Overwegende dat artikel 29.2 van de Dublin Verordening stelt dat de termijn van overdracht kan verlengd worden tot maximaal één jaar indien de overdracht wegens gevangenzetting van de betrokkene niet kon worden uitgevoerd of tot maximaal 18 maanden indien de betrokkene onderduikt.

Overwegende dat artikel 9.2 van de Uitvoeringsverordening (EU) Nr. 118/2014 van de Commissie van 30 januari 2014 tot wijziging van de Verordening (EG) nr. 1560/2003 bepaalt dat de lidstaat die om een van de in artikel 29.2 van de Dublin Verordening bedoelde redenen niet tot de overdracht kan overgaan binnen de normale termijn, de verantwoordelijke lidstaat daarvan op de hoogte moet stellen voor het einde van de oorspronkelijke termijn.

Overwegende dat betrokkene op 30.11.2023 een beslissing 'bijlage 26quater' kreeg betekend, waarbij geoordeeld werd dat België niet verantwoordelijk is voor de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming.

Overwegende dat op 03.01.2024 werd beslist de overdrachtstermijn te verlengen op basis van artikel 29.2 van de Dublin Verordening omdat:

Betrokkene was op 29.11.2023 het voorwerp van een beslissing van weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater). Hij kreeg op 30.11.2023 rechtstreeks kennis van deze beslissing in het opvangcentrum van Zaventem/

Op 04.12.2023 had betrokkene een eerste opvolgingsgesprek met een ICAM-coach in het opvangcentrum van Zaventem. Uit het verslag blijkt dat de procedure, opties en gevolgen opnieuw uitgebreid werden toegelicht. De betrokkene geeft aan de beslissing te begrijpen maar dat hij niet wil terugkeren naar de verantwoordelijke lidstaat omdat hij al een weigering heeft gekregen in Zweden. Hij kreeg nog enkele dagen bedenktijd en een afspraak mee voor een tweede opvolgingsgesprek. Betrokkene had op 08.12.2023 een tweede opvolgingsgesprek met een ICAM-coach in het opvangcentrum van Zaventem. Uit het verslag blijkt dat betrokkene niet wil meewerken aan een vrijwillige terugkeer naar de verantwoordelijke lidstaat en de risico's wil nemen om in België te blijven.

Op 18.12.2023 deelde de ICAM-coach mee dat betrokkene het opvangcentrum van Zaventem verliet met onbekende bestemming.

Hieromtrent wensen we te benadrukken dat het aan de betrokkene toekomt om correcte informatie te verschaffen betreffende zijn verblijfplaats en het niet aan onze diensten toekomt uit te zoeken waar de betrokkene al dan niet effectief verblijft.

Onze diensten zijn niet gehouden tot het leveren van het bewijs van de beweegredenen van de betrokkene inzake zijn verblijfplaats(en) en vinden hieromtrent steun in de uitspraak van het Hof van Justitie in de zaak C163/17 ("Abubacarr Jawo tegen Bundesrepublik Deutschland") van 19.03.2019 en meer bepaald in overweging 61: "Gelet op de aanzienlijke moeilijkheden die de bevoegde autoriteiten kunnen ondervinden om het bewijs te leveren van de bedoelingen van de betrokken persoon, zou het vereiste dat zij een dergelijk bewijs moeten leveren de personen die om internationale bescherming verzoeken die niet wensen te worden overgedragen aan de lidstaat die volgens de Dublin III-verordening verantwoordelijk is voor de behandeling van hun verzoek, in staat stellen om zich aan de autoriteiten van de verzoekende lidstaat te onttrekken totdat de termijn van zes maanden is verstreken, waardoor de verantwoordelijkheid voor die behandeling op grond van artikel 29, lid 2, eerste zin, van die verordening overgaat op laatstgenoemde lidstaat".

De betrokkene maakte geen nieuwe verblijfplaats meer bekend en nam geen contact op met onze diensten.

Hieruit dient te worden besloten dat de betrokkene buiten het bereik van onze diensten poogt te blijven en als ondergedoken dient te worden beschouwd.

Gelet op het voorgaande dient de verantwoordelijke lidstaat conform artikel 29(2) van de Dublin III Verordening in kennis te worden gesteld dat de overdracht van de betrokkene dient te worden uitgesteld vanwege het verdwijnen van de betrokkene en te worden gevraagd de overdrachtstermijn te verlengen tot maximum 18 maanden"

Over de ontvankelijkheid van vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2. Verzoeker vraagt in zijn verzoekschrift om, met toepassing van artikel 39/85 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), als voorlopige maatregel zijn eerder ingediende verzoek tot schorsing van de beslissing betekening verlenging van de overdrachtstermijn van de Dublintransfer prioritair te behandelen.

Het eerste lid van de eerste paragraaf van voormeld artikel luidt als volgt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent wordt, in het bijzonder indien hij naderhand wordt vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of naderhand ter beschikking wordt gesteld van de regering, dan kan hij, bij wege van voorlopige maatregelen in de zin van artikel 39/84, verzoeken dat de Raad een eerder ingediende gewone vordering tot schorsing zo snel mogelijk behandelt, op voorwaarde dat deze vordering werd ingeschreven op de rol en dat de Raad er zich nog niet over heeft uitgesproken. Deze vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen dient te worden ingediend binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn.”

In casu blijkt dat verzoeker op 15 juli 2024 een vordering tot schorsing en vernietiging van de beslissing houdende de verlenging van de overdrachtstermijn van de Dublintransfer heeft ingediend. Dit beroep is ingeschreven onder rolnummer 320279.

Het staat ook niet ter discussie dat de tenuitvoerlegging van voormelde beslissing imminent is geworden. Op 17 december 2024 kreeg verzoeker immers een beslissing tot terugleiding naar de grens en vasthouding in een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat.

Verzoeker heeft er terecht op gewezen dat, gelet op het feit dat hij ondertussen al wordt vastgehouden, niet langer een beroep kan doen op de gewone schorsingsprocedure om de realisatie van het door hem aangevoerde moeilijk te herstellen nadeel te beletten.

De vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen werd, conform artikel 39/57, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet, ingediend binnen een termijn van vijf dagen.

De bepalingen van artikel 39/85, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet werden gerespecteerd en het hoogdringend karakter van de vordering werd, conform de bepalingen van artikel 44, tweede lid, 5° van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, deugdelijk uiteengezet.

In artikel 39/85, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet is verder het volgende bepaald: *“Op straffe van onontvankelijkheid van de vordering waarbij de Raad bij wege van voorlopige maatregelen verzocht wordt zo snel mogelijk de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een andere beslissing te behandelen die vatbaar is voor vernietiging op grond van artikel 39/2, dient de verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, bedoeld in het eerste lid, gelijktijdig, al naargelang het geval, het voorwerp te zijn van een vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen of van een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging ervan bij uiterst dringende noodzakelijkheid.”*

Verzoeker heeft via een op 23 december 2024 ingediend verzoekschrift een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid ingediend tegen de beslissing tot terugleiding naar de grens van 17 december 2024. Ook aan wat is voorzien in artikel 39/85, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet werd voldaan.

Het verzoek tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen is ontvankelijk.

Met toepassing van artikel 39/85, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet dienen de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen en de vordering tot schorsing samen te worden behandeld.

De drie cumulatieve voorwaarden inzake de vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid

3. Artikel 43, §1, eerste lid van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (PR RvV) bepaalt dat indien de uiterst dringende noodzakelijkheid

wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, §2, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

4. Inzake de uiterst dringende noodzakelijkheid blijkt dat verzoekende partij betoogt dat zij momenteel is vastgehouden met het oog op haar verwijdering. Aan de in artikel 43, § 1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 gestelde vereiste om het hoogdringend karakter van de vordering ten aanzien van de bestreden beslissing toe te lichten, werd dus voldaan. De verwerende partij betwist evenmin de hoogdringendheid.

5. Verweerder betwist de ontvankelijkheid van het verzoekschrift van 15 juli 2024 waarvan middels voorliggend verzoekschrift via voorlopige maatregelen de schorsing wordt gevorderd.

5.1. Verweerder voert aan dat het verzoekschrift van 15 juli 2024 laattijdig werd ingediend:

“Verzoeker stelt dat hij wel zijn woonplaats ter kennis heeft gebracht aan de Dienst Vreemdelingenzaken. Er zou geen sprake zijn van een risico op onderduiken.

Het initieel verzoekschrift – waarvan verzoekende partij thans de behandeling vraagt - werd laattijdig ingediend en is bijgevolg onontvankelijk ratione temporis.

Overeenkomstig art. 39/57, §1 van de Vreemdelingenwet kan een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing worden ingesteld met een verzoekschrift binnen de dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het beroep is gericht.

In casu is het verzoekschrift gericht tegen de beslissing houdende een beslissing tot verlenging van de overdrachtstermijn van de Dublintransfer aan het CGVS overhandigd op 18.01.2024 en aan verzoeker bezorgd op het laatst gekozen adres CGVS, E. Blerotstraat 39, 1070 Brussel.

De beroepstermijn begint volgens artikel 59/57, §2, 3° van de Vreemdelingenwet te lopen vanaf wanneer de kennisgeving is gebeurd door afgifte tegen ontvangstbewijs, vanaf de eerste dag die volgt op de afgifte of weigering tot ontvangst, in casu vanaf 19.01.2024.

De laatste nuttige dag voor het indienen van het huidig verzoekschrift betrof derhalve 17.02.2024. Het beroep werd echter ingediend op 15.07.2024.

Verzoeker haalt aan dat hij op 15.12.2023 een nieuw adres heeft doorgegeven aan de Dienst Vreemdelingenzaken.

Verweerder merkt hierbij op dat op dit document geen stempel van aangetekend schrijven werd aangebracht bijgevolg kan verzoeker ook niet aantonen dat hij zijn adreswijziging op de correcte wijze heeft meegedeeld.

In het rijksregister bij code IT212 staat als laatst gekozen woonplaats : “Gekozen verblijfplaats : CGVS, E. Blerotstraat 39, 1070 Brussel”

De gemachtigde van de Staatssecretaris verstuurd aldus de beslissing naar het correcte adres.

Ter ondersteuning verwijst verweerder naar het artikel 51/2 van de Vreemdelingenwet:

“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming indient overeenkomstig artikel 50, § 3, dient in België woonplaats te kiezen. Zo hij geen woonplaats heeft gekozen wordt de verzoeker geacht woonplaats te hebben gekozen op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen [...] Elke wijziging van de gekozen woonplaats moet bij een ter post aangetekende zending medegedeeld worden aan de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, alsook aan de Minister. Onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, is elke kennisgeving geldig wanneer ze naar de gekozen woonplaats van betrokkene verstuurd wordt bij een ter post aangetekende zending (of per bode tegen ontvangstbewijs. Wanneer de vreemdeling woonplaats heeft gekozen bij zijn raadsvrouw, kan de kennisgeving ook geldig

worden verstuurd per faxpost of via elke andere bij een koninklijk besluit toegelaten betekeningwijze. De oproepingen en de aanvragen om inlichtingen kunnen eveneens geldig verstuurd worden naar de gekozen woonplaats bij een ter post aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs. Wanneer de vreemdeling woonplaats heeft gekozen bij zijn raadvrouw, kunnen de oproepingen en aanvragen om inlichtingen ook geldig worden verstuurd per faxpost of via elke andere bij een koninklijk besluit toegelaten betekeningwijze, onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf. “

Het kwam aan verzoeker, die koos voor de woonplaatskeuze op het adres van het CGVS, toe daar regelmatig te informeren inzake zijn briefwisseling (cfr. RvS 10 mei 2021, nr.250.553). Gelet op bovenstaande is verwerende partij de mening toegedaan dat het door verzoekende partij ingestelde beroep onontvankelijk is.”

5.2. Inzake het beroep tegen de beslissing om de overdrachtstermijn van de Dublintransfer te verlengen wordt in het voorliggend verzoekschrift gesteld (cf. feitenrelaas en middelen):

“Une décision de refus de séjour avec ordre de quitter le territoire (annexe 26quater) a été notifiée au requérant le 30.11.2023. Un recours a été introduit contre cette décision et est toujours pendant. Une demande mesure urgente est introduite.

Suite à cette décision, le requérant a eu plusieurs entretiens ICAM où les démarches lui ont été expliquées. Le requérant a toujours expliqué qu’il ne souhaitait pas retourner en Suède.

Le 15.12.2023, le requérant a modifié son domicile élu à l’adresse suivante 1030 Bruxelles, Rue de la marne 32. Ce document est conforme au prescrit légal.

Le 18.12.2023, le coach ICAM a informé que le requérant aurait quitté le centre sans fournir d’adresse.

Le 3.1.2024, le requérant a reçu une décision de prolongation du délai de Dublin, car il n’aurait pas pris contact avec l’Office des étrangers, et n’a pas fait connaître de nouvelle adresse. Il peut être déduit de cette attitude que le requérant essaye de rester hors de portée de l’Office des étrangers et qu’il a pris la fuite

Cette décision a été notifiée le 22.1.2024 au CGRA. Un recours est introduit contre cette décision. Une demande de mesure urgente est introduite pour cette procédure.

Le requérant a transmis à deux reprises son adresse à l’Office des étrangers. Il a bien déposé le coupon indiquant un changement d’adresse en date du 15 décembre 2023, et ce document se trouve bien dans le dossier administratif. Cela a été enregistré en date du 5 janvier 2024 dans le dossier administratif du requérant.

[...]

A la lecture de la décision, il convient d’effectuer plusieurs précisions suite à la lecture de la décision :

- Le 15.12.2023, le requérant a déposé à l’OE sa nouvelle adresse (pièce 2). Ce changement d’adresse a été de manière officielle. Il a communiqué son adresse officielle

- Le requérant a introduit un recours dans lequel il a donné sa nouvelle adresse

- La décision, bien que datée du 3.1.2024, n’a été notifiée que le 18.1.2024, ce qui signifie que l’OE, pouvait également prendre les différents en considération présents dans le dossier administratif jusqu’à ce moment-là.

La décision attaquée semble totalement perdre de vue, le fait que le requérant, contrairement à ce qui est repris dans la décision attaquée, a bien transmis une adresse à l’office des étrangers et qu’un contact a bien été pris après son départ du centre : le 15.12.2023, l’adresse du requérant a été transférée à la partie adverse de manière officielle et en respect des conditions légales (pièce 2).

La décision n’est donc pas correctement motivée en ce que le requérant n’a pas pris contact avec la partie adverse pour lui transmettre une adresse, alors que cela a bien été fait, comme cela ressort clairement de son dossier administratif. »

5.3. In casu is het verzoekschrift van 15 juli 2024 tot nietigverklaring gericht tegen de beslissing houdende een beslissing tot verlenging van de overdrachtstermijn van de Dublintransfer. Verweerder bezorgde deze beslissing, conform artikel 51/2 Vreemdelingenwet, aan de laatst gekozen woonplaats van verzoeker, met name het CGVS, E. Blerotstraat 39, 1070 Brussel alwaar ze werd ontvangen op 18 januari 2024 Brussel (stuk 4 van verzoeker).

Overeenkomstig artikel 39/57, §1 van de Vreemdelingenwet kan een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing worden ingesteld met een verzoekschrift binnen de dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het beroep is gericht.

De beroepstermijn begint volgens artikel 59/57, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet te lopen vanaf wanneer de kennisgeving is gebeurd door afgifte tegen ontvangstbewijs, vanaf de eerste dag die volgt op de afgifte of weigering tot ontvangst, *in casu* vanaf 19 januari 2024. De laatste nuttige dag voor het indienen van het huidig verzoekschrift betrof derhalve 17 februari 2024.

Het beroep werd echter ingediend op 15 juli 2024. Verzoeker brengt geen ander element bij dan stuk 4 (beslissing tot verlenging van de overdrachtstermijn van de Dublintransfer die aan het CGVS werd overhandigd op 18 januari 2024) waaruit kan blijken waar en wanneer de beslissing tot verlenging van de overdrachtstermijn van de Dublintransfer aan hem werd betekend en waarop de beroepstermijn van dertig dagen een aanvang nam.

Verzoeker voert aan dat hij op 15 december 2023 een nieuw adres heeft doorgegeven aan de Dienst Vreemdelingenzaken en verwijst hiervoor naar het document toegevoegd aan het verzoekschrift (stuk 3). Inzake het stuk waarmee verzoeker tracht aan te tonen dat hij correct zijn gekozen woonplaats wijzigde blijkt dat dit een eenzijdig stuk is en dat op dit document geen stempel van aangetekend schrijven werd aangebracht.

Verzoeker toont derhalve niet aan dat hij zijn adreswijziging op 15 december 2023 op de door artikel 51/2 Vreemdelingenwet voorgeschreven wijze heeft meegedeeld.

Het verzoekschrift van 15 juli 2024 tegen de beslissing tot verlenging van de overdrachtstermijn van de Dublintransfer, waarvan in voorliggend verzoekschrift middels voorlopige maatregelen de schorsing wordt gevraagd, werd laattijdig ingediend en is bijgevolg onontvankelijk *ratione temporis*.

6. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing, geactiveerd via de vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid, wordt verworpen.

Artikel 2

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig december tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

S. VANDEVORST,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VANDEVORST

W. MULS